

Besøg i Gladsaxe kommunes venskabsby – Pirkkala – maj 2013

21. – 24. maj 2014 rejste vi - 2 områdeledere for dagtilbud samt en pædagogisk konsulent - til Gladsaxe kommunens venskabsby Pirkkala, for at studere finernes måde at arbejde med sprogunderstøttende aktiviteter i deres dagtilbud.

Finland er – gennem lang tid – blevet fremhævet som et foregangsland i forhold til læsning og sproglige kompetencer. Deres skolesystem er ligeledes blevet italesat, senest i forbindelse med den netop afsluttede konflikt på skoleområdet, hvor begrebet ”den finske model” blev nævnt utallige gange.

Som områdeleder og pædagogisk konsulent, med interesse i at tilbyde vores børn i vores dagtilbud, de bedste udviklingsmuligheder, var det derfor naturligt at besøge vores nordiske nabo mod øst, for at se om det var muligt at få øje på ovenstående, og lade os inspirere til ny og forbedret praksis.

Da vi til dagligt leder og arbejder med faglige netværk, og bl.a. arbejder med ”sprognetværk” i vores børnehuse, lod vi os inspirere af en artikel, som netop peger på de finske institutioner og skolars tilgang til sprogarbejde. Vi opstillede følgende formål med besøget:

- - vi har nogle dygtige sprogpædagoger i Gladsaxe, og ønsker at fastholde og udvikle de flotte resultater arbejdet i børnehuse allerede har resulteret i.
- - vi ønsker at blive inspireret i vores arbejde med børnenes sprog, og vi ved af erfaring og fra konferencer bl.a. afholdt af Center for Børnesprog, Odense universitet og andre, at sprogforskning i Finland er på et højt anerkendt niveau. Se også: http://www.udviklingsforum.dk/Files/Rapporter/Finske_daginstitutioner_19_april_2012.pdf
- - vi ønsker at vores sprogpædagoger nytænker og er innovative i deres opgaveløsninger.
- - vi vil fastholde og udvikle det faglige netværk i, og på tværs af områdeinstitutionerne.

Hvad fik vi så øje på?

Som udgangspunkt var det ikke synligt for os at se, at man i Finland arbejder anderledes i deres børneinstitutioner med sprog, end vi gør. Vores arbejde i Gladsaxe med Didaktiks Anvendt Pædagogik (i daglig tale kaldet DAP) har gjort os i stand til at tilrettelægge og gennemføre projekter og aktiviteter med børnene, som de lærer og erfarer af- og med. Vores måde at indrette børnehuse på, idet vi kalder ”Pædagogik og indretning” hvor vi tager hensyn til at funktionsopdele børnehuse, gør at vi på mange måder fik øje på, at de Finske børneinstitutioner ikke har samme optagethed om indretning og æstetik.

En forskel fandt vi i finernes tilgang til uddannet personale. I Gladsaxe er vi stolte af, at vi ligger over landsgennemsnittet af uddannet personale i vores børnehuse. Således har vi en politisk beslutning om at fordelingen mellem uddannet og u-uddannet skal være 70/30 %. I Finland er ALLE uddannet – mellem 3 og 5 års uddannelse.

Vi oplevede at der var utroligt roligt i institutionerne. Flere af de besøgte daginstitutioner var størrelsesmæssigt som vores "normale" børnehush størrelser i Gladsaxe. Altså 4-5 grupper. Eksempelvis oplevede vi, at når børnene skulle spise frokost, foregik det i fællesskab i spisesalen, hvor der var buffet. Grupper af børn gik således – på skift – op og tog mad på små bakker, som de bar ned og satte sig til at spise. De 50-60 børn spiste roligt og stille og samtalte med hinanden under frokosten.

En dialog senere med vores guide, som arbejder i Skole- og daginstitutionforvaltningen i Pirkkala, samt hans chef fik os til at reflektere over begrundelserne for de høje resultater i eksempelvis PISA-undersøgelserne.

Mange af ovenstående svar skal måske findes i den finske mentalitet, frem for egentlige pædagogiske tænkemåder og praktiske foranstaltninger. Finnerne er som folk "... meget introverte og siger helst hvad der skal siges, med så få ord som muligt" Citat: Skole og dagtilbudschefen i Pirkkala kommune.

Måske har vi *her* fået øje på noget som er centralt for hele den måde, hvorpå vi forstår os selv som nation og folk, og som går igen i den pædagogiske tradition i Danmark. At vi værner om individets ret til at udvikle og udtrykke sig som det, den enkelte ønsker, og at det skal være sjovt og ikke mindst *hyggeligt* når vi optræder i sociale sammenhænge. Det var ikke fordi vi ikke så masser af finske børn og voksne smile og grine, men det stod os klart, at alvoren i deres samvær var langt dybere end vi kender til, og respekten for lærerne blev eksempelvis præsenteret i en indskolingsklasse vi besøgte, hvor læreren løftede hånden og med 2-3 ord gjorde klassens 27 elever på 7-8 år klar til at præstere en fællessang. ALLE deltog som det mest naturlige i verden.

Vi tog hjem fra Pirkkala klogere på vores egen kultur og opfattelse af pædagogik og didaktik. Vi tog hjem med en oplevelse af, at vi har grund til at tale om – og udfordre hinanden på - vores forståelse af os selv, og hvad vi vil med vores kultur...

Vi er derfor i gang med at lave en komparativ undersøgelse af de finske og danske forhold, for at blive klogere på de forskelle som vi fik øje på...

Pædagogisk konsulent

Lone Ciesla

Områdeleder Buddinge

Tina Hjortshøj

Områdeleder Søborg

Henrik Boman